

Revista de revistes

per C.

ELS METGES I LA LEGISLACIO INDUSTRIAL

Dades de l'evolució de l'industrialisme a Anglaterra.—Els membres del Cos d'Inspectors industrials, annex al Ministeri de l'Interior—i entre els quals figuren i han figurat en primera línia els metges—han celebrat amb un àpat el Centenari de la seva institució, feta en 1833. El Príncep de Gales i el Ministre de l'Interior presidien la reunió.

Amb aquesta ocasió, hom recorda algunes dades interessants en l'evolució de la legislació industrial anglesa, primera nació on l'industrialisme es desenvolupa a passos agegantats.

Els primers esforços per tal d'ordenar i vigilar les condicions de treball foren fets l'any 1802, en aprovar-se la llei que regulava l'estat de salut i les condicions morals dels aprenents. La fita d'aquestes primeres mesures era la netedat, una limitació de les hores de treball. Els anomenats "aprenents" passaven llur vida en les fàbriques o els tallers, on eren alimentats, vestits i rebien estatge; llur destí era el d'ésser desvetllats a cops i restar cap-vius pel mateix procediment. Si s'escapaven, eren perseguits per homes a cavall i tornats a la fàbrica, potser per a morir-se de la "febre de les fàbriques" (*mill fever*) com s'anomenava aleshores a les febres tifoïdes.

Les primeres lleis foren ineficaces per manca de mitjans per fer-les complir, fins que en 1833 l'Estat creà els inspectors industrials, els quals tenien poders d'entrar a tots els tallers i fàbriques i fer complir els manaments legals. Era el temps en què la controvèrsia sobre les deu hores de treball, estava en el seu punt crític, i en què un diputat, Michael Sadler, deia a la Cambra dels Comuns: "Heu limitat el treball dels robustos negres a nou hores, però quan jo proposo que el

treball del petit esclau blanc no passi de deu, la proposició és jutjada extravagant." Progressivament les lleis de treball industrial s'anaren vigoritzant, però els cíncics podran remarcar: 1r. Que els grans propietaris de terres que tenen tot el poder del Parlament al començament del segle XIX, aprovaren les primeres lleis restrictives com un mitjà per a retenir els seus rivals en llur lloc, car els grossos propietaris rurals estaven gelosos de la creixent riquesa dels nous propietaris fabrils; 2n. Que els treballadors adults de la terra recolzaren fortament la llei de les deu hores per creure que, en limitar les hores dels mals pagats nens i dones, milloraria la seva pròpia situació, i 3r. Que, àdhuc en aquells remots dies, ha estat defensada la causa de la prosperitat industrial pels patrons filantròpics, menys per raó de capir que llur consideració als obrers és, de fet, un actiu del negoci, que per tal que els seus rivals fossin obligats a participar també a les despeses de les disposicions de millora.

Resta, però, el fet encoratjador que, en els cents anys d'existència, els Inspectors del treball, per un coneixement íntim dels fets, han pogut procurar informacions i fer propostes de les quals ha sortit el progrés de la legislació. I ensems gradualment han arribat a ésser mirats cada vegada menys com a perseguïdors inquisitorials i més i més com amics i consellers. Són ja passats els temps dels abusos que burlant la llei es feien, quan la maquinària d'una fàbrica funcionava uns minuts abans i després del terme legal, mentre hom posava vigilants per tal d'avisar l'arribada d'un Inspector, el qual, per la seva part, procurava d'amagar-se en el carret d'algun marxant i àdhuc en el fèretre d'un cotxe mortuori.

Avui, els patrons demanen consells sobre els períodes de repòs i la duració de les tandes, aprecien el factor humà en la producció d'accidents i